

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 06.03.2022 (Nabetrachting avondmaal)

Votum + zegengroet

Psalm 2:1,2,3

Gebed

Psalm 110:1,2

Lezen Kolossenzen 2:6-15

Tekst KOLOSSENZEN 2:16-19

Bediening van het Woord

Psalm 110:3,4,5,6

ApGelBel Gezang 4

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 2:4

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

U hebt vanmorgen gegeten en gedronken. En jullie kinderen, jullie konden er naar kijken. Jullie konden zien dat het brood werd gebroken. Dat zeggen we altijd, maar het is niet helemaal breken, want het brood van ons dat breekt niet, maar zo heet het wel: 'het brood breken'. En de wijn die werd ingeschonken.

Brood en wijn, het heeft allemaal te maken met ons vertrouwen op de Gezalfde, Jezus. Met het feit dat het honderd procent waar is, dat **Hij** zondaren redt. Bij zondaren hoef je nergens anders heen te kijken, dan alleen maar naar jezelf. En dat die verlossing dus níet komt door dingen die wij doen, of die wij misschien niet doen.

En, avondmaal heeft ook te maken met het werk van God de Heilige Geest. En met het bidden om Zijn werk. Zodat wij ons laten beheersen. En het woord 'beheersen' kun je op een heel bijzondere manier schrijven. Dan moet je beginnen met be-Heer-sen. Dan zie je heel duidelijk, daar zit het woord 'Heer' in. Je laat je beheersen door de Heer, door de Heere Christus en door Zijn Woord.

En in verband daarmee, in verband met dat ons laten beheersen door de Heere Christus, wil ik u het Woord van God laten horen vanuit de tekst, onder het thema:

Christus is álles!

1) Laat je dus geen onterechte regels opleggen (vss. 16 en 17)

2) Laat je dus niet 'geestelijk' veroordelen (vss. 18 en 19)

1) Kleine woordjes, broeders en zusters, die zijn soms erg belangrijk. Dat is hier ook zo. De apostel Paulus die samen met Timotheüs deze brief schrijft, in opdracht van Jezus Christus, hij begint met: 'laat **dus** niemand...', dan gaat hij verder.

Dus.

Maar vraag je dan, hoezo: '**dus**'?

Hoezo: 'daarom'?

Hij schrijft dat woordje 'dus', omdat hij eerst, -je zou er de Bijbel bij kunnen pakken-, vers 8 heeft geschreven, 'jullie moeten afhankelijk van Christus blijven leven'.

Vers 9, 'in Hem, -in Christus-, woont heel de volheid van de Godheid'.

Vers 10, 'Hij, Christus, is het Hoofd, Hij heeft alle gezag over de machten.

En dan nog verder, 'met Hém zijn jullie opgewekt', 'samen met Hém zijn jullie levend gemaakt.'

'Hij heeft satan en zijn engelen definitief overwonnen.'

Al die dingen, moeten de gelovige Kolossenzen, en de gelovige leden van de gemeente hier in ....., goed blijven bedenken. Dán kun je begrijpen: en dús, omdat dat zo is, dáárom ...

En dan komen er drie conclusies. Vanmiddag de eerste en de tweede. En Deo volente later de derde.

Ómdat Christus alles is, daarom moet niemand jullie be- en veroordelen aan de hand van onterechte regels.

En dat zijn in dit geval regels die niet meer geldig zijn.

Denk maar, een voorbeeld, aan een tolhuis.

Dat is vaak aan begin van het dorp. Daar staat zo'n klein huisje. En daar werd vroeger tol geheven, heette dat. Dan moest je belasting betalen. Iedereen die daar langskwam, en alles wat er langskwam.

Voor mensen moest je betalen. Maar net zo goed voor een paard. Zoveel. En voor een koe iets minder. En als je een wagen vol met graan had, kostte dat ook wat.

Dat was vroeger.

Nu kost dat niks meer. Je rijdt daar, of je loopt er zo langs. En er is niemand die zegt: 'hé, hé, wil jij wel eens even betalen?'

Nee, die regel is niet meer geldig.

En waar heeft Paulus het nu over?

Paulus geeft, en dat is heel nadrukkelijk, een **bevel**, een **gebod**.

Ik gebied jullie, ik beveel dat niet iemand jullie moet veroordelen.

Ik noem dat bewust een bevel, een gebod, om u te laten horen: het wordt even heel scherp aangezet door de apostel!

Blijkbaar is dit voor de gemeente van Christus in Kolosse, en verder, ook voor andere gemeenten, blijkbaar is dit erg belangrijk.

Het is verboden, dat iemand -of dat nou een lid is van de gemeente, of iemand van buiten de gemeente-, zo doet.

Maar goed, dan komt de vraag: 'hoezo, veroordelen?'

Op welke punten geldt nou dat verbod, of dat bevel.

Dan is het eerste punt: eten en drinken.

Daar hebben wij misschien helemaal niks mee. Want wij eten alles wat wij lekker vinden.

Maar dat was in die tijd anders. Denk eerst maar aan het Joodse leven met rein en onrein. Maar ook in het heidendom kende men bepaald voedsel waar een taboe op kon rusten. Wat de één dan wel mocht eten, en de ander niet. Of wat in een bepaalde situatie wel of niet gegeten mocht worden.

Ten aanzien van dat eten of drinken, moet je dus niet iemand het recht geven dat hij zegt, 'nou, dat zal ik wel even voor jou gaan bepalen, wat jij wel of niet mag eten en drinken'.

Nee, geen sprake van.

Niemand anders dan **Christus** heeft het recht om jullie zijn ge- of verboden op te leggen. Alleen Hij!

Ten aanzien van eten en drinken is het duidelijk. Hij heeft er in Marcus 7 al over gesproken.

Niets van wat iemand binnen krijgt, kan hem of haar verontreinigen, onrein maken. En daarmee worden dus, zeg maar, alle spijzen, wordt al het eten en drinken rein verklaard.

Dat heeft Hij aan Zijn kerk nog een keer duidelijk gemaakt, Handelingen 10 en 11, via dat visioen. Voordat Petrus bij Cornelius naar binnen gaat.

Dat visioen had een hele brede betekenis. Maar het had ook de betekenis: als jij, Paulus, straks in het huis van Cornelius bent, eet dan vrolijk wat daar op tafel gezet wordt.

'Geniet met dankzegging', zoals de apostel Paulus dat later schrijft, 'van wat God geeft'.

En daar kun je niet tegenover zetten Handelingen 15. Want misschien denkt u, 'ja, maar toen bij die vergadering in Jeruzalem, toen is er toch wel even iets over gezegd, dat bepaalde dingen niet mochten. Je mocht geen offers aan de afgoden eten, en geen bloed, en niet iets wat verstikt was.

Inderdaad, dat mocht niet. Maar dat had niet te maken met rein en onrein.

Dat had te maken met de scheiding, wereld en kerk.

In de kerk bleef je op grote afstand van de afgoden.

En als iemand tegen jou zei: 'dit is vlees aan de afgoden geofferd', dan bleef jij daar af. En met bloed, net zo'n verhaal. Daar werd van gedacht, in die heidense wereld, 'daar zit een bepaalde kracht in, levenskracht, en neem dat maar, want dan word je sterk'. 'Nee, doe dat niet op die manier', zeiden de apostelen en de gemeente in Jeruzalem, 'want jullie kracht is van de Heere, dat heeft niet op die manier te maken met bloed'.

Dus dat staat niet haaks op Marcus, en niet haaks op dat visioen van Petrus.

Alles mag met dankzegging gegeten worden.

Of je nou een keer spek eet, of een paling, of bloedworst, geniet daarvan en dank de Heere daarvoor!

Toen, daar in Kolosse, waren dat heel ingrijpende dingen.

En nogmaals, ik zei dat net ook al, wij kunnen ons dat minder goed indenken, hoe zoiets werkt.

Maar dan denken we aan Petrus. Petrus heeft het er echt moeilijk mee gehad, dat hij het aan moest durven, om zo'n huis van een niet-nakomeling van Abraham binnen te gaan.

Dat hij daar niet onrein van werd. Ja, dat was een omslag in zijn denken, van heb ik jou daar. Een enorme stap. Dat zit er dus achter.

En in Kolosse, worden er door die mensen, met die inhoudsloze verleidingen, -denk even terug aan vers 8: filosofie en inhoudsloze verleidingen-, worden er nog meer dingen veroordelend aan de gemeenteleden voorgehouden.
'Als je dit of dat doet, hè, dan loopt het verkeerd met je af!'

Een ander punt was namelijk: feest of feestdag. 'Denk erom hè, dat je op grote Verzoendag de hele dag niks eet. Dat jij zwarte kleren aandoet'. En als het gaat om feesten van de Grieken, dan konden er net zulke eisen gesteld worden. 'Dit moet, en dat moet niet!'

En bij de nieuwe maan. Dat is een typisch Joodse feestdag. Maar de apostel schrijft, 'niemand heeft het recht om je iets te ge- of te verbieden in verband met die nieuwe maan, of dat nieuwe maansfeest. En dat is ook zo wat betreft de sabbatten. Want, al die dingen, -dat mag hij schrijven nu de Heere Christus al gekomen is, en alweer teruggegaan is naar de hemel-, al die dingen waren een schaduw, van wat er aan zat te komen.

Kijk, toen, vóóordat de Heere Christus kwam, en in Zijn tijd, toen moest je die dingen houden.

En nu, zeker, nu kun je er nog van leren, maar ze gelden niet meer. Want een schaduw ... Wat stelt een schaduw nou voor, als het echte gekomen is. Je ziet een schaduw, 'daar komt papa aan'. Maar dan ga je niet, als papa er is, je druk maken om die schaduw. Nee, dan ga je je druk maken om papa, dan ga je met papa aan de praat. De schaduw gaat voorbij.

En dat is met al die dingen.

Rein en onrein, dat gaat voorbij.

Feestdag, nieuwe maan, sabbat, gaat voorbij.

Sabbat is wel een duidelijk voorbeeld. Sabbat voorbij, maar de zondag is gekomen! De werkelijkheid van de opstanding van de Heere Christus.

Voorafgaand, vóóordat de Heere Christus gekomen was, heeft God al die dingen willen gebruiken.

Series regels in dat Oude Testament.

Maar ál die regels, en het is soms moeilijk om precies uit te zoeken hoe dat met die regels dan zit, maar ál die regels die wijzen eigenlijk vooruit. Die zijn eigenlijk een schaduw van wat er aan zit te komen in de Heere Christus.

Oude Testament, vervuld in het Nieuwe.

En die dingen van toen, misschien zou je ze ceremoniële wetten kunnen noemen, die dingen van toen, die zijn afgeschaft, die hebben afgedaan.

Zo lezen wij toch immers het Oude Testament.

En denk maar aan de brief aan de Hebreeën, hoe dat zo heel sterk ook tegenover elkaar gezet werd. Die zaken uit het Oude Testament met de vervulling daarvan in het Nieuwe.

En denk maar aan artikel 25 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis.
En omdat die regels, die wetten hebben afgedaan, schrijft de apostel hier: jullie hebben in alles te maken met **Christus**. Hij is de werkelijkheid. Hij regeert met Zijn gezag. Met Zijn geboden en verboden. En dan wel heel speciaal over Zijn gemeenten.

Het gaat er hier om, broeders en zusters, je zou kunnen zeggen: ken je tijd.
Wanneer leef je? Dat maakte dus groot verschil.
Niet terug naar het Oude Testament.

Dan kunt u aan de ene kant zeggen van, 'nee, daar peinzen we niet over dominee, om naar het Oude Testament terug te gaan, daar moeten we niet aan denken, al die regels, al die wetten, daar word je niet goed van ...'

Maar aan de andere kant. Wat is dat ook voor ons een risico!

Het risico van, als je je maar houdt aan een aantal regels, zit het goed.

Als je je geloof zoekt in: 'het moet zo en niet anders in de kerk, en als dat zo gaat, dan ben je helemaal klaar'.

Terwijl je het zicht op, -denk ik weer aan het avondmaal-, terwijl je het zicht op Christus dan kwijt raakt.

Dan krijg je namelijk een leeg geloof.

Dan is er geen enkele reden meer om blij en dankbaar te zijn, want van regels word je nooit erg blij.

Kijk, ik zeg niet dat er geen regels zijn.

Zeker heeft de Heere Christus regels, geboden gegeven. 'Ik geef u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, heb lief', en noem maar op, Hij noemt de geboden. Dat is het punt helemaal niet.

Maar het gaat om **onterechte** regels! Zorg, dat je daar ver uit de buurt blijft.
En houd het vast in Christus, wandel in Hem, zegt vers 6.

U hebt avondmaal gevierd, dat is die verbondenheid met Christus, de Redder.
Dus, laat u, en dat moet u voor uzelf bekijken, en dat kun je als gemeente samen bekijken, maar laat u geen onterechte regels opleggen!

Regels die terecht zijn, uitstekend.

Maar voor de rest, concentreer je op de Heere Christus. Hij is alles!

Ik geef daar nadruk aan, broeders en zusters, omdat ik het soms tegenkom dat, als je je maar heel goed houdt aan een aantal regels, 'dit mag niet en dat mag niet, en dat moet beslist wel en dat moet beslist ook', dat dat soms een kenmerk lijkt te zijn van gemeenteleden, van gemeenten. En die kant moet het dus absoluut niet op.
Nogmaals goede regels uitstekend. Maar de concentratie op de **Heiland!**

2) Vandaar ook het tweede. **Christus is alles, laat je daarom niet geestelijk veroordelen.**

Dat is wéér een nadrukkelijk bevel.

Ik gebied, dat niet iemand jullie negatief beoordeeld, dat niet iemand jullie afkamt. Dat moet je niet toelaten. Jullie wandelen in Hem! Kom nou, dat betekent wat!

En dan is het misschien vervelend of lastig, maar ik heb dit keer een iets andere vertaling dan de HSV. De reden leg ik niet uit, die heeft te maken met het verschillend vertalen van dit vers. Ik heb ook gekeken naar de NBV21, en die paste mij wat beter. Daarom zeg ik: 'laat je niet veroordelen'. En hier in de HSV staat, 'laat u niet de prijs ontzeggen'. Lastig.

Dit is ook echt een heel moeilijk vers trouwens, ook wat betreft de inhoud. Want wij kennen die situatie van de gemeenteleden in Korinthe niet zo goed. Of eigenlijk helemaal niet.

Wij weten niet hoe die samenleving daar was, wij weten niet hoe dat Griekse denken daar aanwezig was. En dat maakt het moeilijk om precies te weten wat de apostel hier bedoelt.

Ik ben er tenminste voor een groot deel niet echt uitgekomen. Het heeft ook te maken met vers 8 over die filosofie en die inhoudsloze verleidingen. Wat daar precies mee bedoeld wordt ... Wie het weet mag het zeggen. Ik weet het niet.

Maar wat we wel weten, dat is dit, het gaat bij die aanjagers van wat niet deugt, om oneerlijke nederigheid.

Kijk, nederigheid in de Bijbel is een heel belangrijk ding. Hoe vaak wordt het niet gezegd: 'wees nederig, gedraag je nederig'. Alle keren is het een positief iets als iemand nederig is.

Alleen in deze tekst gaat het over iets wat negatief is.

Oneerlijke nederigheid. Zoekt u het maar in de richting van schijnheilig nederig zijn. Iedereen die je aankijkt die zegt van, 'o, die is echt nederig', maar ondertussen ... dan ben je een dikke schijnheil, en dan is het niet echt nederig.

En dan komt er nog een punt bij, ook weer zo moeilijk, verering van engelen. Wij weten uit de Openbaring aan Johannes dat dat heel nadrukkelijk wordt afgewezen. 'Nee, nee, nee, geen engelenverering! Ik ben zelf ook een knecht. Aanbid alleen God!

Wat dan die engelenverering inhoudt, hoe het bij die engelenverering er aan toe gaat, weer, wie zal het zeggen? Het geeft niks, dat we dat niet weten. Want we weten wel, wat daar achter zit.

Schijnheilige nederigheid, daar zit hoogmoed achter. En die dwaling van engelenverering, die gaat heel bewust in tegen: Christus is alles.

Daarom is de apostel hier zo radicaal en scherp. Om hun behoud. Zij moeten niet onder verkeerde invloed komen.

Dat is iets, dat snappen wij allemaal. Want wij worden aan alle kanten ook beïnvloed, en als die invloed verkeerd is, dan raak je zo bij Christus weg.

Dus, niet onder verkeerde invloed!

Alles wat tegen dat prachtige ingaat van, 'Christus is alles', dat moet verdwijnen. Christus is het Hoofd.

In vers 19 staat dan, 'wie zich niet houdt aan het hoofd', dat is voor mij Hoofd met een hoofdletter, dat gaat over de Heere Christus.

Mensen komen met hun denken, mensen komen met hun filosofie, mensen komen met hun ideeën.

Maar als dat menselijke ideeën zijn, dan is dat, dat je je niet aan Christus houdt. En dat je los van Hem leeft.

Dat kan ook zomaar in de gemeente komen. Misschien is het voor de één makkelijker dan voor de ander.

Maar je kunt zomaar meegaan met dingen. Met een deels terechte aandacht voor bepaalde zaken.

Wij leven in een maatschappij waarin afgoderij gepleegd wordt met levenloze zaken. Dan gaat het over 'de natuur', die moet je bijna vereren.

En dan zegt een christen: 'ik moet goed omgaan met de natuur'. Maar dat is heel wat anders dan verafgoden.

Planten, dieren, idem dito.

Dieren. Wij zeggen: 'de rechtvaardige is te kennen aan een goede behandeling van zijn dieren'.

Maar een dier is voor ons niet op hetzelfde niveau als de mens. Terwijl in de maatschappij, in de samenleving heel nadrukkelijk dat op één lijn gezet wordt.

Wij, de mensen, zijn het hoogste dier.

Maar wij zijn absoluut niet het hoogste dier. Dat onderscheid van hoe God de mens geschapen heeft en de dieren, dat moet je altijd zo vasthouden.

En dan moeten wij scherp zijn, en volledig afwijzend tegenover die dingen staan, tegenover die gedachten staan van mensen die dat verafgoden.

Heel veel dingen dóen wij op een zelfde manier als onze niet-gelovige omgeving. Maar ons **denken**, zal in elk geval anders moeten zijn.

En ik noemde dat net al. Die hoogmoed, die zit hier achter. En dat is de oudste zonde. De kern van het je niet onderwerpen aan het Hoofd.

En hoogmoed, dat is iets, dat maakt alles kapot. Niet alleen Oekraïne, maar het gaat de hele wereld over.

Hoogmoed is altijd afbrekend.

En daarom spitst Paulus het tenslotte toe op de eenheid en de groei van de gemeente. **Samen** moeten ze het lichaam van Christus zijn.

En **samen** moet u groeien in de kennis van wat God wil. Hierbij kunt u teruggrijpen op hoofdstuk 1:9, groeien 'in alle geestelijke inzicht en wijsheid'.

En kennis heb je, en wijs ben je, als je het nergens anders zoekt dan bij die Christus, bij dat Hoofd.

Vanmorgen hebt u Hém weer speciaal voor de aandacht gekregen. Heel duidelijk.

Dat is altijd met avondmaal, daar kan nooit iemand omheen. Je kunt in een Avondmaalsdienst niet aanwezig zijn, zonder dat je daarbij wordt stilgezet.

Je kunt je natuurlijk helemaal daarvan afkeren, maar dan ben je ongelovig.

Maar je wordt er bij bepaald.

Ook de kinderen die hebben dat heel goed kunnen meemaken.

Maar, dat was niet voor dat moment alleen. Dat was juist, om als het lichaam van Christus, -als gemeente-, als het lichaam van het Hoofd, nu, maar dan ook verder, te zeggen en te doen: 'Christus is **alles!**'

AMEN